

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΙΩΝ

Το κορίτσι με τα πορτοκάλια

JOSTEIN GAARDER

2015

Α' ομάδα

1. *«Κάθεσαι καλά, Γκέοργκ; Καλύτερα να καθίσεις, γιατί σκοπεύω να σου διηγηθώ μια ιστορία για γερά νεύρα...». Με αυτόν τον τρόπο ο συγγραφέας του βιβλίου αρχίζει να ξετυλίγει το νήμα της ιστορίας ενός μυστηριώδους κοριτσιού που έμελλε να αλλάξει την πορεία της ζωής ενός απλού καθημερινού αγοριού...*

α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Στο βιβλίο που μας δόθηκε, ο συγγραφέας καταφέρνει να περάσει πολλά μηνύματα.

Σε πολλά σημεία του βιβλίου, κυρίως από τις πράξεις του πατέρα του Γκέοργκ και της μητέρας του, φαίνεται ο αυθορμητισμός. Κατά την άποψη μου, ο συγγραφέας δεν έβαλε τους δυο νέους να προσχεδιάζουν τις συναντήσεις τους αλλά να προσπαθούν όσο μπορεί ο καθένας να συναντηθούν. Τις περισσότερες φορές δε τα κατάφερναν, αλλά τονίζοταν η κάθε συνάντησή τους. Αν δεν γίνονταν οι προσπάθειες και από τους δυο νέους, δε θα είχαν ερωτευτεί και δε θα είχαν ζήσει μαζί.

Πιστεύω, λοιπόν, πως ο αυθορμητισμός είναι μια πολύ καλή πράξη, διότι είναι ιδανικό να μην ξέρεις τι θα σου συμβεί την επόμενη ημέρα. Είναι ωραίο να ζεις την κάθε μέρα με τις εκπλήξεις τις οποίες σου κρύβει και να μην κανονίζεις την κάθε σου κίνηση, γιατί έτσι η ζωή μπορεί να γίνει βαρετή και με αυτόν τον τρόπο δεν αξίζει κάποιος να ζει. Η ζωή πρέπει να βιώνεται με τις εκπλήξεις, τις χαρές και τις λύπες της.

Το επόμενο μήνυμα που πέρασε ο συγγραφέας μέσα από το βιβλίο του ήταν η αξία της ζωής και να εκμεταλλεύεσαι την κάθε σου μέρα στο μέγιστο. Αυτό το μήνυμα είναι φανερό πως το πέρασε μέσω του Γιαν Όλαφ. Ο πατέρας του Γκέοργκ, ως νέος, εκμεταλλευόταν την κάθε του μέρα προσπαθώντας να δει την αγαπημένη του. Είχε την αντίληψη της ζωής πως δεν έπρεπε να αφήνει τις μέρες να περνούν χωρίς να προσπαθεί. Και το έκανε. Έζησε τη ζωή του με ένταση μέχρι να πεθάνει. Ακόμα και στο τέλος, αν και στενοχωριόταν που θα άφηνε πίσω την οικογένειά του, δε θέλησε να τελειώσει τη ζωή του στο νοσοκομείο.

Κατά την άποψη μου, το να εκμεταλλεύεσαι την κάθε σου μέρα είναι, επίσης, ένα από τα καλύτερα ιδανικά της ζωής. Είναι σημαντικό ο κάθε άνθρωπος να ζει την κάθε στιγμή του, ώστε να μην μετανιώσει για κάτι που δεν έκανε. Επίσης, ένας άνθρωπος ο οποίος δεν εκμεταλλεύτηκε όσο θα μπορούσε τη ζωή του, μπορεί κάποια στιγμή να το μετανιώσει.

β) Στο μυθιστόρημα συνυπάρχουν δύο αφηγητές, ο πατέρας και ο γιος και ο ένας δίνει τη σκυτάλη στον άλλον. Ποιος από τους δύο ήρωες σε συγκίνησε ιδιαίτερα, με ποιο από τα λεγόμενά του και γιατί;

Στο μυθιστόρημα, ο χαρακτήρας που με συγκίνησε περισσότερο με τα λεγόμενά του ήταν ο πατέρας, ο οποίος ήταν ουσιαστικά και το τραγικό πρόσωπο της ιστορίας. Ο μελλοθάνατος πατέρας δε φοβόταν τόσο τον θάνατο, όσο να αφήσει πίσω την οικογένειά του.

Αυτός ήταν και ο λόγος για τον οποίο ο πατέρας με συγκίνησε περισσότερο, διότι εκτός του ότι έγραφε ένα γράμμα που θα διαβαζόταν αφού είχε πεθάνει, μιλούσε για τους φόβους του αλλά και για το μέλλον. Φοβόταν και στενοχωριόταν, διότι θα αποχωριζόταν τους αγαπημένους του και δε θα έβλεπε το μικρό γιο του να μεγαλώνει. Επίσης, επειδή όλο το βιβλίο ήταν μια ιστορία την οποία την έγραψε ένας μελλοθάνατος πατέρας προς τον γιο του, ήταν συγκινητικό να διαβάζεις εκ των υστέρων όσα ήθελε να πει ο πατέρας στον γιο του και δεν πρόλαβε. Όσο ο Γκέοργκ δε γνώριζε τον πατέρα του, τόσο ο πατέρας του δε γνώριζε εκείνον και γι' αυτό του άνοιξε την καρδιά του, για να γνωριστούν έστω και με αυτόν τον τρόπο.

Κατά την άποψη μου, ήταν τα πιο συγκινητικά λόγια του βιβλίου, διότι πιστεύω πως ο συγγραφέας ήθελε, επίσης, να πει πως το πιο σημαντικό πράγμα για έναν άνθρωπο είναι η οικογένειά του. Τέλος, φαίνεται πως ο Γιαν Όλαφ νοιαζόταν περισσότερο για την οικογένειά του από οτιδήποτε άλλο, ώστε να ενδιαφέρεται ιδιαίτερα γι' αυτούς.

«Φαντάσου ότι βρίσκεσαι πριν από δισεκατομμύρια χρόνια στη γέννηση των πάντων, στο κατώφλι αυτού του παραμυθιού. Και ότι πρέπει να επιλέξεις αν θα γεννηθείς για να ζήσεις σ' αυτόν τον πλανήτη... Θα ήξερες ότι αν αποφάσιζες να έρθεις κάποτε σ' αυτό τον κόσμο, θα ήσουν αναγκασμένος να τον εγκαταλείψεις πάλι κάποτε, αυτόν κι όλα όσα ήταν σ' αυτόν... Ίσως να στενοχωριόσουν... Πολλοί δακρύζουν όταν σκέφτονται ότι όλα τελειώνουν... Θα αποφάσιζες να ζήσεις στη γη, για λίγο ή για πολύ... ή θα αρνιόσουν να πάρεις μέρος στο παιχνίδι επειδή δε θα δεχόσουν τους κανόνες του; »

(απόσπασμα από το βιβλίο)

Στο ερώτημα αυτό, οι ήρωες του βιβλίου δίνουν αργότερα τη δική τους απάντηση. Πώς και εσύ με τη σειρά σου θα απαντούσες στο φιλοσοφικό αυτό ερώτημα και με ποιον τρόπο θα δικαιολογούσες την επιλογή σου;

Σε αυτό το φιλοσοφικό ερώτημα, θα απαντούσα, χωρίς δεύτερη σκέψη, πως θα ήθελα να ζήσω στη γη για όσο διαρκέσει η ζωή μου. Ο λόγος είναι απλός. Είναι καλύτερα να κάνεις κάτι για λίγο παρά να μη το κάνεις καθόλου. Είναι καλύτερα να προσπαθείς κάτι παρά να το αφήνεις τελείως. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα στη ζωή για τα οποία αξίζει έστω να προσπαθήσεις από το να τα αγνοήσεις. Έτσι σε αυτό το ερώτημα, θα απαντούσα πως θα ήθελα να βρεθώ στη γη για όσο διαρκέσει.

Εκτός των παραπάνω, πιστεύω πως η ζωή είναι αξιοθαύμαστη. Και γι' αυτό πρέπει να τη σεβόμαστε και να επιλέξουμε να έρθουμε σε αυτήν. Μπορεί να έχει τις δυσκολίες της, αλλά σίγουρα αξίζει να τις βιώσουμε κι αυτές. Από κάθε άποψη, λοιπόν, αξίζει κανείς να ζει και πρέπει να είμαστε ευγνώμονες όσοι έχουμε αυτή την τύχη.

Ίων Βασιλειάδης, Γ1 Γυμνασίου